

mandsdommers politiske mentalitet. Derfor må alle retsbogsudskrifterne læses med den største varsomhed, for så vidt de anvendes til at bedømme sandheden. De er i nok så høj grad et spejl af dommerens sjæleliv som gengivelse af, hvad den forklarende har udtrykt og ment.

Vedrørende den i bilag 24 og 84-88 omhandlede »legatsvindelsag« oplyses, at den stiltfærdigt forsvandt ud af straffesagen mod mig engang i 1974, men at jeg er nægtet adgang til at se politiets materiale om den. Derefter overlod politimyndighederne deres materiale til advokatsamfundet, så det kunne knalde mig på denne sag, men advokatnævnet måtte ved kendelse af 8. oktober 1976 pure frifinde mig. Jeg slutter heraf, at det materiale, som stedse er forholdt mig, må have været overmåde spinkelt og slet ikke kunnet bære de overmåde stærke og generende angreb på mig.

Et ganske tilvarende forløb fik en lige så vilkårlig sigtelse mod mig om påstået udnyttelse af en anden kvindelig klient.

En af de mangfoldige andre former, statens forfølgelse tager, er, at Danmarks Statsradio – med monopol på TV og radio – fortier og fordrejer synspunkter fra det af mig stiftede parti og helst giver tendentiøse referater af statsmagtens forsøg på at tromle mig ned. Også her kan fremlægges hundredvis af bilag, men jeg har altså nøjedes med det seneste (bilag 93).

Den danske stats undertrykkelse af anderledestænkende tager også den meget alvorlige form, at fagforeningsmedlemmer og arbejdsgivere uanset deres egen politiske overbevisning tvinges til via deres kontingenter at

bidrage til regeringspartierne og til det næststørste oppositionsparti med den virkning, at disse partier opnår et enormt forspring til forvriddning af den almindelige demokratiske konkurrence. Herom kan eksempelvis henvises til bilag 94.

Genpart af nærværende med bilag er sent til Amnesty International. Alt for længe har denne organisation udelukkende holdt sig til de lette sager, hvor statsmagten på gammel-dags traditionel facon forfølger anderledes tænkende med primitive midler. Skal Amnesty Internationals høje målsætning imidlertid realiseres, må man fremover først og fremmest koncentrere sig om tilfælde – som nærværende sags – hvor forfølgelsen med anderledes djævelsk udspekuleret taktik foregår ved raffineret og udspekuleret systematisk misbrugsudnyttelse af det enormt store sæt af overkomplicerede, dårligt udformede skatte- love og andre restriktionslove og myndighedsovergivelser, som i de seneste tiår har fået så ulykkelig en mastodontvækst. Flere hundrede års fast tradition strafpålægger direkte ytringsfrihedsudnyttelse i såkaldte diktaturstater. Heri er intet nyt. Derimod skal man være alvorligt på vagt for de hidtil upåagtede, i virkeligheden langt mere retskrænkende adfærdsmønstre, som udvikler sig i lovoverbebyrdede såkaldte velfærdsstater. Her ligger fremtidens store risiko for massive krænkelse af menneskerettighederne, jfr. nærmere bilag 92.

Derfor er genpart af nærværende også sendt til Danmarks retspolitiske Forening, c/o lektor Jørgen Jepsen, Århus Universitet.

Med ærbødighed

MOGENS GLISTRUP